

qui es in excelsis Jehovah Deus. Qui si verq. ut puto sentis est, Bene-
ficus, quam copiosam materiam, et plenam doctrinam et consola-
tionis reinvasissimam hic locy suppeditabit? Ad tamen et tuum
judicium audire cupio, in quo libenter acquiescam, meq. erudi-
patiar. Rogo autem ut non gravatim veniam liberius tecum
agenti dare velis. Nam aliqua saltem ex parte tibi petenti ha-
morem genere et gratificari volui, ne nullum observantiae
erga te meae testem hoc ad te Epistola adferret. Vale in Christo
Jesu Salvatore nostro, Vir reverende, et amice dilecte, et me
sicut coepisti, amare perge. Amantes resalutari te. jussit
D. Gabriel nosler. Noriberga. 25. Aprilis 1572.

Inscriptio. Tui Observantissimus
Reverendo, eruditione, virtute et pie-
tate praestanti viro, Dno Ludovico.
Laudaturo, docti purum ac incor-
ruptum Fili; Dei Evangelium in Euleja
figurina Dno et amico suo summa
observantia colendo.

186

Taddaeo Hageio ab Hageck And. Dudit. h.
Excellentissime Dne et Amice honoratissime S. P. Doleo nihil
me a longo jam temporis intervallo literarum tuarum legisse,
ac ne audivisse quidem, eiquid recte valeas. Quare rogo, te per
humanitatem tuam, sollicitudine, ista me leva, et certi aliquid
de rerum tuarum statu ad me perscribere. Sum n. tui verumq.
tuarum, mihi crede, studiosiss. Scribe etiam aliquid, nisi mo-
lestum est, de comunib; studiis, de libris novis, de proclara
aliqua rerum coelestium observatione, de Mathematicis in-
strumentis, si quae prodeunt, quae communia et vulgaria non
sunt. Promiserat mihi D. Fabricius superiore anno nescis
quid libri, quo complecti se scribebat omnia, quae in eun-
diem fabricasset, organa. Sed jam diu silet. Nescio quam bene
tibi cum eo conveniat. Si Amici estis, aduocare eum offit.
Ego ex Germania expecto Biographum scriptorem Graecum
veterem, cujus huc usq. nihil praeter nomen extat; is scri-
psit omnium optime de Algebra; eum librum manu elegan-
ti exaratum abhinc biennium mihi Xylandro Heidelberga
homini docto et diligenti, ut in Latinam linguam conversum
et scholiis atq. adeo sua illa perfecta Arithmetica, demon-
strationib; geometricis exornata, cumulatim in lucem emittat.
Quem ego

345
Quem ego librum confido fore studiosis omnibus harum artium
magni thesauri loco. Nabod Venetis edidit Astronomicas
institutiones. Sed is liber nondum ad me transmissus est. Rheticus
adhuc in Ungaria abest et Theophrastum admiratur, quem
Erastus, ut scis, male accepit. Lalaolus in Dacia est. Constanti-
nopolin cogitat, incredibiliter te amat et suspicit, nec habet
rivalem. Obsecro te, quid istud novi lamini est, quod in
Cassiopea conspicitur? Dic mihi sententiam tuam; ego
ne cogitare, quidem possum, quid sibi haec velint, non existimo,
coniecten esse, ut ex Gallia scribitur. Nam uno loco fixum
est, nec caudam trahit, nec minuitur a tanto tempore. Sic
mihi dicitur, nam ego nondum vidi. Et rutilat. Sonete
ut scis, lumen frangunt obscurius. Nos nondum Regem
habemus. Ex hac luce quidam Astrologi Moscum designant.
Id Superi curant scilicet. Ernesti genesis planè regia est;
utinam apotelesmeta in eo sint omnia vera; horoscopus
mortui Regis hic habet in M. C. cum O et Q. Tu si quid
habet aut tuum aut alienum his de rebus rogo te obnixè, ut
mihi amice communices. Insupera vicissim, si quid est, quod tui
tibi esse queat, in rebus meis. Exi^{mo} viri D. Biccius collega
vestro homini doctissimo, cupy librorum studiosissimus sum,
rogo te ut plurimam ex me salutem dicas et queras, quid in
Philosophia et Medicina ediderit praeter Theorian, in artem
parvam methodum et de universitate etc. quidve in ma-
nibus habeat. De tuis quoy, scriptis aliquid ascribe. Nondum me
prodit meus Alexandring de tuenda sanitate. Vale meo ama-
torem. 12 April, 1572

M. Jacobo Cammelino
Car. Christi.

In meis proximis ad Philippum Morfama quorundam et
nonnullis etiam Thomachii tentis, quod disputationis quorundam
nocturni difficultate tempore diutius, quam ego praemortuus
fui, extrahatur, inde nullum id adulescenti non esse
scriptum. Accepi enim omne debitum, et illis pro sua
fide, et tui pro tua diligentia gratias ago. Produxi
etiam Philippum meum hunc relictam causam, ut
conferret omne et congruè reddidit esse. Nihil
veritatis alteras accepi et Dna. Adequandina ex Dillenberga.

(187)

[a. Mscr. C. 7.]

No. 244]